

3390
7 7

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

6/7

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ.: – ΒΟΥΛΕΥΤΗ: κ. Μιχάλη Μπεκίρη
– ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
– ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ
– ΥΠΕΘΑ /Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Τηλ. 2106598285-172, Fax 2106552035
Φ.900α/3576/11023

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

Αθήνα, 6 Ιουλίου 2010
Συνημμένα φύλλα: τρία (3)

ΣΧΕΤ.: Αναφορά 3390/11 Ιουν. 10 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Αναφοράς που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Μπεκίρης προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πελοπόννησος», σας γνωρίζω τα παρακάτω ως προς το μέρος που αφορούν στο ΥΠΕΘΑ:

Το εν λόγω δημοσίευμα αναφέρεται στο αίτημα των εργαζομένων στην ΕΒΟ να παρουσιάσει η Κυβέρνηση άμεσα το πλάνο για την αμυντική βιομηχανία της χώρας. Επί του ζητήματος απάντησα σε σχετική επίκαιρη ερώτηση στην Βουλή των Ελλήνων την 21-6-2010, τα πρακτικά της οποίας σας επισυνάπτω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΥΠΕΘΑ /Νομικό Γραφείο
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Ακριβές Αντίγραφο

Υποπλοίαρχος ΕΦ (Ο)
Δ. Χατζηφωτεινός ΠΝ

γιατί δεν έχουν τα απαραίτητα υλικά. Άρα, είναι μεγάλη ανάγκη να λυθεί το πρόβλημα το συντομότερο δυνατό και δικαιολογίες δεν υπάρχουν οκτώ ή εννιά μήνες μετά, όπως ξέρετε.

Σε ό,τι αφορά το θέμα των χρεών της προηγούμενης περιόδου, εγώ θα σας πω πολύ απλά ότι το ίδιο ισχυριζόταν και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην οποία ανήκα κοινοβουλευτικά και εγώ, όταν έλεγε ότι ρύθμιζε τα χρέη των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Κάποια στιγμή αυτά πρέπει να τελειώσουν. Και θα τελειώσουν, αν καταφέρουμε –το έχω πει και σε σας και στον αρμόδιο Υπουργό Απασχόλησης κ. Λοβέρδο– να δημιουργήσουμε το λεγόμενο «σημείο μηδέν» σε ό,τι αφορά τα χρέη, τις υποχρεώσεις των νοσοκομείων απέναντι σε προμηθευτές, μιας και ξέρουμε ότι οι πηγές μπορεί να είναι είτε τα χρέη των ασφαλιστικών ταμείων προς τα νοσοκομεία, είτε ενδεχομένως το γεγονός ότι προσέρχονται ανασφάλιστοι πάρα πολλοί πολίτες, πάνω 1.000.000 αυτή τη στιγμή. Καλώς ικανοποιούνται, αλλά πρέπει να βρεθεί μία φόρμουλα, ούτως ώστε τα νοσοκομεία να λειτουργήσουν αυτόματα, αυτοδύναμα κάνοντας ένα συγκεκριμένο οικονομικό προγραμματισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ξενογιαννακοπούλου, για να δευτερολογήσει.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κατ' αρχάς αγαπητέ συνάδελφε, ξέρετε ότι είμαι η τελευταία που έκανε μικροκομματική όλη αυτή την περίοδο για τα θέματα της υγείας, και θα μπορούσα πολύ εύκολα να το είχα κάνει. Δεν το επέλεξα αυτό. Όμως, από την άλλη, αυτό που ζήσαμε τις τελευταίες είκοσι μέρες, αυτό που περιγράψατε και εσείς, δεν ήταν μία ευθύνη του συστήματος προμηθειών των νοσοκομείων. Ήταν ένα σύστημα προκλητικής έλλειψης που ζήσαμε εκβιαστικά, προκειμένου να υπάρξει η συγκεκριμένη επίτευξη συμφωνίας γύρω από την ρύθμιση των χρεών. Και εκεί ήμασταν σαφείς και γι' αυτό βγήκαμε και είπαμε με σαφήνεια ότι ο καθένας παίρνει τις ευθύνες του. Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι, όταν αρνείται κάποιος να δώσει υλικά και θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, έχει και άλλου τύπου ευθύνες.

Σημασία έχει ότι μπορέσαμε τελικά και ήρθαμε σε μία καταρχήν συμφωνία και πάνω απ' όλα σε μία συμφωνία που υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον, καθώς στη πράξη έχει μία έκπτωση 15%. Αυτό όμως, θα έχουμε τη δυνατότητα να το συζητήσουμε και όταν φέρουμε από κοινού με τους συναδέλφους στο Υπουργείο Οικονομικών τη σχετική ρύθμιση στη Βουλή.

Απλώς, να μην αφήσω αναπάντητο το αν αργήσαμε ή όχι. Δεν αργήσαμε. Ξεκινήσαμε να κάνουμε αυτή τη ρύθμιση από το Νοέμβριο για την περίοδο 2005–2009. Η καταγραφή είχε γίνει από την προηγούμενη κυβέρνηση. Για να μην φανεί ότι εμείς προσπαθήσαμε να εκμεταλλευτούμε το τι βρήκαμε, μπορέσαμε το 1,2 δις μέχρι τέλη Δεκεμβρίου. Στη συνέχεια, όπως ξέρετε, ξεκίνησε το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας και καταλαβαίνετε ότι μέχρις ότου σταθεροποιηθεί και μπει σε λειτουργία ο μηχανισμός στήριξης, δεν μπορούσε φυσικά η Κυβέρνηση να έρθει και να κάνει μια τέτοια ρύθμιση. Ξαναπιάσαμε το νήμα αμέσως μετά το Μάιο. Μόλις, δηλαδή, ομαλοποιήθηκε ο δανεισμός της χώρας, μπορέσαμε και εμείς και φέραμε και την καινούργια πρόταση, η οποία με τις τελικές αποσαφηνίσεις έγινε καταρχήν δεκτή και γι' αυτό το λόγο είδαμε ότι από την επομένη μέρα κιόλας ομαλοποιήθηκε πλήρως και η προμήθεια και η τροφοδοσία των νοσοκομείων.

Ο κανόνας πρέπει να είναι οι διαγωνισμοί. Εγώ δεν θα πω τώρα τι γινόταν και τι δε γινόταν. Είναι σαφές ότι ήταν πρόβλημα αυτό, το ότι δεν είχαμε διαγωνισμούς στα νοσοκομεία. Από την άλλη, προσπαθούν ακόμα κάποιοι να αντιδράσουν. Δε θέλουν να μπαίνουν κανόνες και διαγωνιστικές διαδικασίες. Πρέπει λοιπόν, να τους επιβάλουμε. Ταυτόχρονα πρέπει να μπορέσουμε στο μεσοδιάστημα –γιατί η διαγωνιστική διαδικασία παίρνει ένα χρονικό διάστημα, μέχρι να επικυρωθεί ο διαγωνισμός– να είμαστε σίγουροι ότι θα υπάρχει η δυνατότητα τα νοσοκομεία να προμηθεύονται τα υλικά που πρέπει αλλά και εκεί με κάποιους κανόνες. Όχι δηλαδή, αυτό το πράγμα της πλήρους αυθαιρεσίας που ο καθένας έλεγε ότι χρειάζεται αυτό, γινόταν η απευθείας ανάθεση

και δεν υπήρχε ένας έλεγχος.

Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, και με τη νέα εγκύκλιο λαμβάνοντας υπόψη αυτά που και εσείς σωστά παρατηρήσατε –να μην υπάρχει υπερβολική γραφειοκρατία βγάζοντας την υγειονομική περιφέρεια και δίνοντας ένα «παράθυρο», όταν υπάρχει πραγματικά κατεπείγον, αλλά με πλήρη ευθύνη πλέον του Διοικητή να το αιτιολογήσει– στο μεσοδιάστημα πάμε με ανοικτή διαδικασία διαπραγμάτευσης, προκειμένου να μην είναι ένας ο προμηθευτής, αλλά περισσότεροι οι οποίοι θα καλούνται και να υπάρχει και το δυνατό όφελος όσον αφορά τις χαμηλότερες τιμές. Εδώ θα είμαστε λοιπόν, να μπορέσουμε να παρακολουθήσουμε την εφαρμογή του συστήματος και να κουβεντιάσουμε βέβαια επ' ευκαιρία και της τροπολογίας, που θα έρθει για την ρύθμιση των χρεών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 954/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στη λειτουργία της πολεμικής βιομηχανίας Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα (ΕΑΣ) κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Μαυρίκου έχει ως εξής:

«Η ιδιωτικοποίηση ολόκληρων επιχειρήσεων (παραδείγματος χάριν Ναυπηγείων, εργοστασίων, υπηρεσιών κ.λπ.), η έλλειψη παραγγελιών και η σκόπιμη άρνηση της Κυβέρνησης να εξασφαλίσει τις αναγκαίες συμβάσεις για την παραγωγική λειτουργία των επιχειρήσεων (παραδείγματος χάριν Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα), η χρησιμοποίηση όλο και περισσότερων εργαζομένων μέσω εργολάβων και οι απολύσεις συμβασιούχων (παραδείγματος χάριν Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα), ο παραγωγικός μαρασμός και η απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας, η πορεία συρρίκνωσης έως εξαφάνισης των βασικών κατακτήσεων των εργαζομένων. Αυτά είναι ορισμένα από τα βασικά χαρακτηριστικά και η αδιάφευστη πραγματικότητα και τα αποτελέσματα της πολιτικής και των προηγούμενων κυβερνήσεων και της σημερινής Κυβέρνησης στην Πολεμική Βιομηχανία.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

- Γιατί, ενώ η χώρα μας έχει ανάγκη από μία δημόσια Πολεμική Βιομηχανία, η Κυβέρνηση την ιδιωτικοποιεί και την συρρικνώνει την ίδια ώρα που διατηρεί ίδιες τις πολεμικές δαπάνες, αν δεν τις αυξάνει κιόλας;

- Γιατί ενώ εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ δίνονται για όπλα και πυρομαχικά, μειώνονται έως εξαφάνισις οι συμβάσεις στην εγχώρια Πολεμική Βιομηχανία (παραδείγματος χάριν Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα); Γιατί ενώ μπορούν να δοθούν συμβάσεις και πολεμικού υλικού και εμπορικών προϊόντων και να κατοχυρωθούν οι θέσεις εργασίας (παραδείγματος χάριν με μονιμοποίηση των συμβασιούχων), το Υπουργείο αντίθετα κάνει απολύσεις, μειώνει θέσεις εργασίας (παραδείγματος χάριν Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα), την ίδια ώρα που αναθέτει συμβάσεις σε ξένες χώρες ενώ μπορούν να πραγματοποιηθούν στις υπάρχουσες βιομηχανίες;

- Γιατί την ίδια ώρα που ξοδεύονται εκατομμύρια ευρώ για τους στρατούς κατοχής σε Κόσοβο, Ιράκ, Αφγανιστάν, Σομαλία κ.λπ., η Κυβέρνηση αφήνει απλήρωτους τους εργαζόμενους στην Πολεμική Βιομηχανία (παραδείγματος χάριν Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα);

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Μαυρίκου θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτης Μπεγγλitis. Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, ευχαριστώ για την ερώτηση με την οποία θα συμφωνήσω μόνο σε ένα θέμα, στην ανάγκη για τη χώρα μας να υπερασπιστεί αμυντικές βιομηχανίες δημόσιου χαρακτήρα σε ισότιμη βάση, βεβαίως, με τις αμυντικές βιομηχανίες του ιδιωτικού τομέα.

Από εκεί και πέρα όμως, υπάρχει μια ριζική διαφωνία και με την τοποθέτησή σας –τα «πραγματικά περιστατικά» δηλαδή– και με τα ερωτήματα που θέτετε. Κατ' αρχάς, φοβάμαι ότι έχετε πέσει θύμα παραπληροφόρησης. Δεν έχει γίνει καμμία –το τονίζω– από-

λυση στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα. Δεν γνωρίζω από πού αντλείτε την πληροφορία, θα ήθελα να σας πω όμως ότι από την 1-1-2010 μέχρι σήμερα έχουν συνταξιοδοτηθεί εκατόν εξήντα τρεις εργαζόμενοι που έχουν ολοκληρώσει τον εργασιακό τους βίο και έχουν συμπληρώσει τα συντάξιμα χρόνια. Μόνο εκατόν εξήντα τρεις συνταξιοδοτήσεις για ΣΑΣ. Ούτε μία απόλυση τόσο στην ΕΑΒ όσο και στα ΕΑΣ.

Από εκεί και πέρα, δεν ξέρω από πού αντλείτε, επίσης, την πληροφορία ότι έχουμε προχωρήσει ήδη σε ιδιωτικοποιήσεις αμυντικών βιομηχανιών. Φοβάμαι ότι και εδώ έχετε κάνει ένα λάθος ή έχετε πέσει θύμα παραπληροφόρησης. Παραμένουμε σταθεροί στην πολιτική βούληση, όπως έχει εκφραστεί κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης και της ψήφου εμπιστοσύνης, ότι θέλουμε, υποστηρίζουμε και θα υποστηρίξουμε αμυντικές βιομηχανίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όμως με μια τελείως διαφορετική αντίληψη από αυτήν που υπήρξε για πάρα πολλά χρόνια, με διαχρονική πολιτική ευθύνη όλων των κομμάτων εξουσίας. Λέμε «όχι» και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας λέει «όχι» σε μια κρατικοδίαιτη αντίληψη περί λειτουργίας των αμυντικών βιομηχανιών δημόσιου χαρακτήρα στην Ελλάδα. Λέμε «όχι» στο διαμεσολαβητικό τους ρόλο, όπως τον υπερασπίστηκαν οι εκάστοτε διοικήσεις τα τελευταία χρόνια. Λέμε «ναι» σ' έναν αναπτυξιακό, παραγωγικό ρόλο των αμυντικών βιομηχανιών, σε σύνδεση ασφαλώς με τις επιχειρησιακές ανάγκες σε αμυντικούς εξοπλισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, συγχρόνως όμως με εξωστρεφή χαρακτήρα, σε ανταγωνιστικές συνθήκες, με μειωμένο το λειτουργικό κόστος.

Γιατί, κύριε συνάδελφε, εδώ πρέπει να πούμε αλήθειες. Όπως είναι οι αμυντικές βιομηχανίες, με αυτήν την αντίληψη, με αυτήν τη δομή λειτουργίας, με αυτά τα δομικά και διαρθρωτικά ελλείμματα που παρουσιάζουν τα τελευταία χρόνια, δεν μπορούν να επιβιώσουν μόνο μέσα από τις προμήθειες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και των Ενόπλων Δυνάμεων. Και εδώ βεβαίως δεν μπορώ, παρά να επισημάνω και μία αντίφαση που εμπεριέχεται στην ερώτησή σας. Από τη μία πλευρά -και θα συμφωνήσω απολύτως μαζί σας- πρέπει να προχωρήσουμε σε μειώσεις των αμυντικών δαπανών μέσα από μια διαδικασία εξορθολογισμού στην κατεύθυνση της μείωσης των αμυντικών δαπανών. Από την άλλη, μας ζητάτε να αυξάνουμε συνεχώς τις προμήθειες αμυντικών οπλισμών, προκειμένου να κρατηθούν εν ζωή οι αμυντικές βιομηχανίες του δημόσιου τομέα. Κύριε Μαυρίκο, αγαπητέ φίλε, έτσι όμως δεν μπορούν να επιβιώσουν οι αμυντικές βιομηχανίες. Έτσι δεν μπορούν να μειωθούν οι αμυντικές δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε επαναλαμβάνοντας συνεχώς αντιφατικές προσεγγίσεις γύρω από το μέλλον τους.

Και τελειώνω λέγοντας ως προς την πληρωμή των εργαζομένων ότι βρίσκομαι στη δυσάρεστη θέση -και το λέω μπροστά σε όλους τους συναδέλφους στην Εθνική Αντιπροσωπεία- καθημερινά να δίνω μάχες με τον τραπεζικό τομέα, με τις τράπεζες προκειμένου να υλοποιήσουν την εγγύηση του δημοσίου που έχει υπογράψει ο συνάδελφος κ. Παπακωνσταντίνου από τον περασμένο Μάρτιο, εγγύηση του δημοσίου ύψους 180 εκατομμυρίων, προκειμένου τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα να πάρουν δάνειο για να εκπληρώσουν ανελαστικές τους υποχρεώσεις, δηλαδή μισθούς και λειτουργικά έξοδα. Γιατί δεν δίνουν δυστυχώς δάνεια οι ιδιωτικές τράπεζες, ή μπορεί να δώσουν δάνεια με πάρα πολύ υψηλά επιτόκια, με υψηλές επιβαρύνσεις και δεν μπορούμε να σηκώσουμε στην πλάτη και άλλες επιβαρύνσεις. Αρκετά τα χρέη, πάνω από ένα δισεκατομμύριο, σωρευτικά τα τελευταία δέκα χρόνια, των ΕΑΣ.

Επίσης, θέλω να πω ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ότι δίνω καθημερινά μάχη για να μπορέσουν να εξοφληθούν υποχρεώσεις των Επιτελείων Ενόπλων Δυνάμεων προς τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα. Ήδη με εντολή μου τον περασμένο Φεβρουάριο ξεμπλοκαρίστηκε η χρονοβόρα διαδικασία τεσσάρων χρόνων, προκειμένου να υπογραφεί η σύμβαση για την κατασκευή πυρομαχικών για τα ελικόπτερα «ΑΠΑΤΣΙ» από τα ΕΑΣ ύψους 12,5 εκατομμυρίων. Τέσσερα χρόνια ήταν απόλυτα παγωμένη αυτή η διαδικασία για την υπογραφή της σύμβασης. Κα-

θημερινές μάχες μέσα από γραφειοκρατικές διαδικασίες για να πληρωθούν υποχρεώσεις του Γενικού Επιτελείου Στρατού ύψους 2,8 εκατομμυρίων ευρώ προς τα ΕΑΣ. Το ίδιο μέχρι τέλους της εβδομάδας από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη για υποχρέωσή του προς τα ΕΑΣ ύψους 1,7 εκατομμυρίων και μέχρι τις 15 Ιουλίου μετά από παρέμβασή μου η γερμανική εταιρεία «Reinhemental» η οποία οφείλει 7,5 εκατομμύρια ευρώ στα ΕΑΣ θα εκπληρώσει την υποχρέωσή της.

Αντιλαμβάνεστε όμως, αγαπητέ συνάδελφε, ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι τίποτε άλλο παρά «μεροδούλι-μεροφάι». Και τα ΕΑΣ, όπως και η ΕΑΒ χρήζουν μεγάλων δομικών παρεμβάσεων, αλλαγών, με τόλμη και αποφασιστικότητα. Έχουν μέλλον υπό μία προϋπόθεση, ότι το μέλλον αυτό θα είναι αναπτυξιακό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Μαυρίκος, Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι πραγματικά ανάμεσα στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στις θέσεις της Κυβέρνησης υπάρχει άβυσσος. Η βασική αιτία, ο γενεσιουργός λόγος αυτής της άβυσσου σχετίζεται πρώτα απ' όλα με τον προσανατολισμό του Ελληνικού Στρατού που η Κυβέρνηση υπηρετεί και στοχεύει, ένα στρατό δηλαδή προσανατολισμένο στις νατοϊκές ανάγκες, ένα στρατό που θα υπηρετεί τις ανάγκες των αντίστοιχων πολιτικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και των συμμάχων τους.

Όμως, πέρα από αυτό, υπάρχουν ορισμένοι αριθμοί που πραγματικά αντανakλούν την εικόνα και την πραγματικότητα. Πριν από περίπου δεκαπέντε χρόνια στις επιχειρήσεις και στα εργοστάσια που σήμερα αποτελούν τα ΕΑΣ, τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα, απασχολούνταν, κύριε Υπουργέ, περίπου έντεκα χιλιάδες εργαζόμενοι. Σήμερα απασχολούνται λιγότεροι από τέσσερις χιλιάδες, είτε σε εργολάβους είτε συμβασιούχοι είτε υποαπασχολούμενοι απλήρωτοι, όπως λίγο πριν έμμεσα αλλά σαφέστατα αναφέρατε. Αυτή η κατάσταση, κύριε Υπουργέ, γεννά ταυτόχρονα συνέπειες ευρύτερες. Σαν παράδειγμα, η περίπτωση της Κύμης, η περίπτωση της Μάνδρας με τα δύο εργοστάσια, του Λαυρίου με τα δύο εργοστάσια, της Ελευσίνας, η περίπτωση των Ιωαννίνων. Οι κάτοικοι και οι περιοχές αυτές, με χαρακτηριστικές όλες τις πόλεις αυτές, δέχονται συνέπειες ιδιαίτερα αρνητικές από τις πολιτικές των Κυβερνήσεων. Και αν δε συνυπολογίσουμε ποια είναι η κατάσταση στα ναυπηγεία, στην ΕΑΒ και στην ΕΛΒΟ, θα δούμε ότι η εικόνα είναι ακόμα χειρότερη, δηλαδή η εγχώρια πολεμική βιομηχανία είτε νεκρώνεται είτε είναι σε μαρasmus. Και ενώ στα πλάνα των Κυβερνήσεων και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ χωρούν τα συμφέροντα της «THIESSEN», του ομίλου Μυτιληναίου κ.λπ., δεν χωρούν τα δικαιώματα των εργαζομένων, δεν χωρεί το δικαίωμα να πληρώνονται οι εργαζόμενοι και να εξασφαλιστεί πλήρης απασχόληση για όλους.

Τα ερωτήματα είναι σαφή και απαιτούμε σαφείς απαντήσεις, κύριε Υπουργέ. Ερώτημα πρώτον: Γιατί ιδιωτικοποιείται και συρρικνώνεται η δημόσια αμυντική βιομηχανία, ενώ αυξάνονται είτε διατηρούνται οι πολεμικές δαπάνες; Είναι ένα ερώτημα στο οποίο απαιτούμε απαντήσεις συγκεκριμένες και σαφείς. Ερώτημα δεύτερο: Γιατί δίνονται εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ για πυρομαχικά κυρίως αλλά και για οπλικά συστήματα στις Ηνωμένες Πολιτείες και στη Γερμανία, ενώ θα μπορούσαν να δοθούν συμβάσεις πολεμικού, αλλά και εμπορικού υλικού στο εσωτερικό, όπου θα κατοχύρωναν μέσα από αυτήν τη διαδικασία και θέσεις εργασίας; Και ακόμα ένα τρίτο ερώτημα, στο οποίο απαιτούμε συγκεκριμένη απάντηση: Γιατί, ενώ ξοδεύονται μεγάλα ποσά, εκατομμύρια ευρώ για συμμετοχή ελληνικών στρατευμάτων στο εξωτερικό, όπως είναι στο Κόσσοβο, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Σομαλία κ.λπ., δεν δίνονται τα χρήματα με διάφορες προφάσεις και δικαιολογίες στους εργαζόμενους, οι οποίοι παραμένουν απλήρωτοι;

Εν τέλει, πιστεύουμε ότι έχει κριθεί η πολιτική. Αναφέρατε λίγο πριν την κατάσταση στο δημόσιο, στη δημόσια πολεμική βιομηχανία κ.λπ.. Η κατάσταση, όπως έχει διαμορφωθεί, έχει διαμορφωθεί από τις πολιτικές όλων των μέχρι τώρα κυβερνήσεων

τουλάχιστον τα τελευταία τριάντα χρόνια, όπου μεθοδευμένα για εμάς και σχεδιασμένα, άφηναν να σκουριάζουν και μηχανήματα και συνειδήσεις. Έχουν ευθύνες οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας σε αντίθεση με τις προτάσεις του ΚΚΕ που με σαφήνεια υπηρετούσαν έναν σαφώς άλλο στόχο και, ταυτόχρονα, αναδείκνυαν τον παράγοντα εργαζόμενο σε κυρίαρχο στο θέμα της δημόσιας αμυντικής βιομηχανίας και ταυτόχρονα, έναν προσανατολισμό ειρηνικό, φιλικό και αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς και όχι εμπλοκής της χώρας μέσα σε συστήματα και πολιτικές, στρατηγικές και τακτικές που υπηρετούν τις Ηνωμένες Πολιτείες και τους ιμπεριαλιστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αντιλαμβάνομαι πλήρως την αγωνία του κ. Μαυρίκου ως προς το μέλλον των εργασιακών σχέσεων και των εργαζομένων. Όμως, κύριε Μαυρίκο, εάν συνεχίσουμε στο δρόμο που μας υποδεικνύετε, τα πρώτα θύματα θα είναι οι εργαζόμενοι, γιατί δεν μπορούν σε λίγο να πληρωθούν τους μισθούς τους. Αυτή η αντίληψη, η βαθιά γραφειοκρατική, που δυστυχώς σήμερα αναδεικνύεται για το μέλλον των ελληνικών αμυντικών συστημάτων, είναι μία αντίληψη που έχει προσμετρήσει το ζην. Είναι μία καταστροφική προσέγγιση που οδήγησε στα μεγάλα χρέη τις αμυντικές βιομηχανίες. Είναι μία αντίληψη που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ανεργία τους εργαζόμενους. Εμείς θέλουμε να υπερασπιστούμε τις θέσεις εργασίας, τους χιλίους εξακόσιους τριάντα ένα εργαζόμενους στην ΕΑΣ, τους ογδόντα έξι εργαζόμενους στην Κύμη, στους εκατόν είκοσι εννέα εργαζόμενους στη Μεταλλουργική της Ηπείρου. Όχι, όμως, με αυτόν τον τρόπο, όχι με αυτά τα τρομακτικά λειτουργικά και δομικά προβλήματα που παρουσιάζουν, αλλά με γενναίες αλλαγές, με γενναίες μεταρρυθμιστικές τομές, για να μπορέσουμε να έχουμε σε λίγα χρόνια ακόμα αμυντικές βιομηχανίες δημόσιου τομέα, προς όφελος της εθνικής άμυνας και του δημόσιου συμφέροντος γενικότερα. Γιατί, αν αφήσουμε έτσι τα πράγματα, γιατί αν δεν πάμε σε στρατηγικές συμμαχίες με μεγάλες επιχειρήσεις ευρωπαϊκές ή και με επιχειρήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, γιατί αν δεν λύσουμε το δομικό πρόβλημα που είναι το λειτουργικό κόστος, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε απολύτως τίποτα. Απλώς, ρητορικά θα υπερασπιζόμαστε κάποιους εργαζόμενους οι οποίοι θα χάσουν τη δουλειά τους.

Μιλήσατε για συμβάσεις. Κύριε Μαυρίκο, βρεθήκαμε με τον κ. Βενιζέλο στη δυσάρεστη θέση να διαχειριστούμε πράξεις και παραλείψεις του πρόσφατου παρελθόντος στο χώρο της εθνικής άμυνας που δεν περιποιούν τιμή σε κανέναν και πολύ περισσότερο στη χώρα και στον ελληνικό λαό. Βρίσκουμε λύσεις για τα πυρομαχικά των τεθωρακισμένων «LEOPARD». Βρίσκουμε λύσεις με όρους διαφάνειας και αποτελεσματικότητας. Θεμελιώδης όρος του διεθνούς ανοιχτού μειοδοτικού διαγωνισμού για τα πυρομαχικά των 120 χιλιοστών θα είναι η συμπαραγωγή με τα ΕΑΣ. Πιστεύω ότι αυτό είναι μία θετική εξέλιξη. Θα την κάνουμε πράξη. Για να είμαστε ειλικρινείς, όμως, πρέπει να σας πω ποια είναι τα προβλήματα. Πώς μπορούν να γίνουν επενδύσεις στα ΕΑΣ όταν έχουμε γραμμές παραγωγής που ουσιαστικά εξυπηρετούν μία μικρή ποσότητα αμυντικών οπλικών συστημάτων; Δεν έχουμε μεγάλες βιομηχανίες. Μπορεί να χρειάζονται υψηλές επενδύσεις για γραμμές παραγωγής ελάχιστης ποσότητας. Αντιλαμβάνεστε ότι ακόμα και εάν χρηματοδοτούνται από το δημόσιο προϋπολογισμό τέτοιες επενδύσεις, θα είναι βραχυπρόθεσμες και, πολύ περισσότερο, θα έχουν μικρό διάστημα επιβίωσης.

Θέλουμε τις συνεργασίες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας, με ευρωπαϊκές αμυντικές βιομηχανίες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη βάση στρατηγικών εταιρικών σχέσεων. Το ίδιο ισχύει και με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτά θα γίνουν μέσα από ανοιχτές διαδικασίες πρόσκλησης ενδιαφέροντος, γιατί δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Εάν δεν συγχωνεύσουμε εργοστάσια, εάν δεν αξιοποιήσουμε αναπτυξιακά τη μεγάλη ακίνητη περιουσία των ΕΑΣ, εάν δεν βάλουμε στρατηγικούς εταίρους στο συγκρότημα των ΕΑΣ, δεν θα μπορούμε να υπερασπιστούμε το δημόσιο χαρακτήρα και τις θέσεις εργασίας. Αυτό ισχύει και για την ΕΑΒ και

για την ΕΛΒΟ, για όλες τις ελληνικές αμυντικές βιομηχανίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ)

Και κάτι τελευταίο που το λέω με ανησυχία και προβληματισμό. Ζήτησα να γίνει μία σύγκριση της μέσης τιμής μιας προσφοράς των ΕΑΣ σε σχέση με αντίστοιχες αμυντικές βιομηχανίες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα αποτελέσματα ήταν τραγικά για την περίπτωση μας. Η σχέση κόστους των ελληνικών αμυντικών βιομηχανιών, των ΕΑΣ στη συγκεκριμένη περίπτωση με ευρωπαϊκές εταιρείες, είναι τουλάχιστον 3 προς 1. Εάν δεν χτυπήσουμε το δομικό πρόβλημα που λέγεται λειτουργικό κόστος, εάν δεν πάμε σε νέες μορφές μανάτζμεντ, εάν δεν δούμε από την αρχή τη δομή της αμυντικής βιομηχανίας του δημοσίου τομέα, δεν θα κάνουμε τίποτα. Βραχυπρόθεσμα μόνο γιατί έχει πεπερασμένη δράση, θα δίνουμε από τον προϋπολογισμό της χώρας χρήματα για να καλύπτουμε τα μεγάλα χρέη και τις ανελαστικές υποχρεώσεις. Αυτό, όμως, κύριε Μαυρίκο, είναι ο ορισμός ενός σοβιετικού μοντέλου λειτουργίας των βιομηχανιών. Εμείς δεν θέλουμε ένα τέτοιο μοντέλο. Θέλουμε ένα μοντέλο εξωστρεφές και ανταγωνιστικό για να μπορέσουν να επιβιώσουν οι εργαζόμενοι, για να μπορέσουμε να έχουμε ισχυρή αμυντική βιομηχανία σε ισότιμη βάση με τον ιδιωτικό τομέα και όχι κρατικοδίαιτης παρέμβασης. Μόνο έτσι θα επιβιώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η τέταρτη με αριθμό 957/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις συντάξεις χηρείας κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η πέμπτη με αριθμό 951/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 945/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την οικονομική στήριξη των αγροτών κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 947/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενίας Τσουμάνη-Σπέντζα προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Κέντρο Αποκατάστασης Αναπήρων και Παραπληγικών Βούλας κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού και διαγράφεται.

Τρίτη είναι η με αριθμό 956/15-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τον ελλειμνισμό πλοίων στην παραλία Κουκουναριών Σκιάθου κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Μαρκάκη έχει ως εξής:

«Την παράνομη προσάραξη τριών και περισσότερων σκαφών στην προστατευόμενη και παγκοσμίως γνωστή για το ιδιαίτερο φυσικό κάλος της παραλίας των Κουκουναριών καταγγέλλει ο Σύλλογος Ξενοδόχων Σκιάθου. Εδώ και περισσότερα από δύο χρόνια ελλιμενίζονται καθημερινά και ταυτοχρόνως κατά τις ώρες αιχμής, τρία και περισσότερα καράβια μεγάλου μεγέθους με την ονομασία ELISABET I, II, III κ.λπ., που μεταφέρουν τεράστιο αριθμό επιβατών από περιοχές της Μαγνησίας.

Σύμφωνα με το Σύλλογο Ξενοδόχων η τακτική αυτή έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνο να διαταράσσεται έντονα η οικολογική ισορροπία της παραλίας και του θαλάσσιου περιβάλλοντος αλλά και να παρατηρείται τέτοια ρύπανση στην ακτή, που αδυνατούν ακόμη και όσοι εκ των λουομένων παραθερίζουν στα παρακείμενα ξενοδοχεία να απολαύσουν το μπάνιο τους.

Υπάρχει δε μεγάλος κίνδυνος να προκληθεί θανάσιμο ατύχημα. Τόσο η ακτή όσο και η πρόχειρη προβλήτα που έχει γίνει για την προφύλαξη μικρών καϊκιών δεν μπορεί να υποδεχθεί με ασφαλή τρόπο τα μεγάλα σε όγκο καράβια, των οποίων η προπέλα στην